

1006**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**

z dnia 23 sierpnia 2001 r.

w sprawie ustalenia regulaminu wyścigów konnych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepis ogólny**

§ 1. Rozporządzenie ustala regulamin wyścigów konnych określający sprawy dotyczące:

- 1) ras koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych,
- 2) systemów, rodzajów i warunków przeprowadzania gonitw,
- 3) obowiązków i uprawnień właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących),
- 4) kompetencji i trybu działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii,
- 5) zgłaszania do Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwanego dalej „Klubem”, stajni wyścigowych,
- 6) zgłaszania koni do wyścigów w danym roku,
- 7) rejestracji barw wyścigowych,
- 8) identyfikacji koni,
- 9) zapisywania i wycofywania koni z gonitw,
- 10) wag noszonych przez konie w gonitwach,
- 11) nagród wyścigowych,
- 12) szczegółowych zasad rozgrywania gonitw,
- 13) składania protestów,
- 14) zasad i trybu kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykazu niedozwolonych środków dopingujących,
- 15) zasad porządkowych na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego,

- 16) czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne oraz kar wymierzanych za ich popełnienie,
- 17) szczegółowego trybu postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne,
- 18) wymogów, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych,
- 19) kategoryzacji jeźdźców (powożących).

Rozdział 2

Rasy koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych

§ 2. Do udziału w wyścigach konnych dopuszcza się konie ras:

- 1) pełnej krwi angielskiej,
- 2) arabskie czystej krwi,
- 3) półkrwi.

Rozdział 3

Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw

§ 3. Gonitwy przeprowadza się systemem grupowym lub handicapowym.

§ 4. 1. System grupowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których uczestniczą konie zakwalifikowane do poszczególnych grup ze względu na osiągnięte wyniki w wyścigach.

2. System handicapowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których szanse koni wyrównywane są przez zwiększenie albo zmniejszenie wagi noszonej przez konia.

3. Wielkość zwiększenia albo zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 (handikap), ustala Prezes Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwany dalej „Prezesem”, na podstawie wyników uzyskanych przez konia w dotychczasowych gonitwach.

4. Koń może uczestniczyć w gonitwie przeprowadzanej systemem handicapowym, jeżeli w roku ubiegłym uczestniczył co najmniej w dwóch gonitwach w sposób ważny, o którym mowa w § 63 ust. 2.

§ 5. 1. W gonitwach przeprowadzanych systemem handicapowym nie mogą brać udziału 2-letnie konie pełnej krwi angielskiej, 3-letnie konie arabskie czystej krwi i 3-letnie konie ras półkrwi.

2. Szczegółowy sposób ustalania grup i handicapów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 6. Wyróżnia się następujące rodzaje gonitw:

- 1) ze względu na warunki techniczne:
 - a) płaskie,

- b) z płotami,
 - c) z przeszkodami,
- 2) ze względu na płeć konia:
 - a) ogierów,
 - b) klaczy,
 - c) ogierów i klaczy,
 - d) ogierów, klaczy i wałachów,
 - e) ogierów i wałachów,
- 3) ze względu na wiek konia:
 - a) koni jednego wieku,
 - b) koni różnego wieku,
- 4) ze względu na wagę noszoną przez konia:
 - a) z wagą ustaloną według skali wag, o której mowa w § 50,
 - b) z nadwagą lub ulgą wagi w stosunku do wagi określonej według skali wag, o której mowa w § 50,
- 5) ze względu na miejsce trenowania koni:
 - a) gonitwy międzynarodowe dla koni z wszystkich krajów,
 - b) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych krajów dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadzie wzajemności,
 - c) gonitwy krajowe dla koni trenowanych w kraju,
- 6) ze względu na zaliczenie koni do poszczególnych grup:
 - a) gonitwy dla koni grupy I,
 - b) gonitwy dla koni grupy II,
 - c) gonitwy dla koni grupy III,
 - d) gonitwy dla koni grupy IV,
 - e) gonitwy pozagrupowe dla wszystkich koni bez ograniczeń,
 - f) gonitwy pozagrupowe z ograniczeniami w szczególności z tytułu płci, wieku lub przynależności do grup.

§ 7. 1. Gonitwa jest przeprowadzana w warunkach dających równe szanse wszystkim koniom.

2. W gonitwach nie mogą brać udziału klacze źrebne.

§ 8. 1. Konie pełnej krwi angielskiej mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Międzynarodową Federację Władz Wyścigowych.

2. Konie arabskie czystej krwi mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Księgi Stadnej

Koni Arabskich Czystej Krwi lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Światową Organizację Konia Arabskiego.

3. Konie ras półkrwi mogą uczestniczyć w gonitwach, jeżeli ze względu na pochodzenie spełniają warunki wpisu do księgi zwierząt hodowlanych prowadzonej dla danej rasy.

§ 9. 1. Gonitwy wyłącznie dla koni 2-letnich nie mogą odbywać się przed dniem 1 czerwca, a dla koni 2-letnich i starszych przed dniem 1 września.

2. W gonitwach płaskich mogą brać udział konie:

- 1) 2-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 3-letnie i starsze — w przypadku koni arabskich czystej krwi,
- 3) 3-letnie i starsze — w przypadku koni ras półkrwi.

3. W gonitwach z płotami mogą brać udział konie:

- 1) 3-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 4-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej i koni arabskich czystej krwi,
- 3) 3-letnie i starsze — w przypadku koni ras półkrwi.

4. W gonitwach z przeszkodami mogą brać udział konie:

- 1) 3-letnie i starsze — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
- 2) 3-letnie i starsze — w przypadku koni ras półkrwi.

§ 10. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 gonitwy płaskie dla koni pełnej krwi angielskiej są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 800 metrów.

2. W przypadku gonitw przeprowadzanych dla koni różnego wieku, w których uczestniczą konie 2-letnie, gonitwy przeprowadza się na dystansie od 800 metrów do 1400 metrów.

§ 11. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 gonitwy płaskie dla koni arabskich czystej krwi są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 800 metrów.

2. W przypadku gonitw przeprowadzanych wyłącznie dla koni 3-letnich, gonitwy przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 1600 metrów.

§ 12. Gonitwy płaskie dla koni ras półkrwi są przeprowadzane na dystansach:

- 1) od 1400 metrów do 3200 metrów — w przypadku gonitw przeprowadzanych wyłącznie dla koni 3-letnich oraz gonitw przeprowadzanych dla koni różnego wieku z udziałem koni 3-letnich,
- 2) od 2000 metrów do 3200 metrów — w przypadku przeprowadzania pozostałych gonitw.

§ 13. Gonitwy z płotami są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 2400 metrów i nie dłuższym niż 4200 metrów.

§ 14. Gonitwy z przeszkodami są przeprowadzane na dystansie nie krótszym niż 2600 metrów.

§ 15. 1. Konie 3-letnie nie mogą biegać z końmi starszymi w gonitwach z płotami.

2. Konie 3-letnie mogą biegać w gonitwach z płotami, rozgrywanych wyłącznie w swojej grupie wiekowej — od dnia 1 września na dystansie do 2800 metrów.

3. Konie 3-letnie mogą biegać z końmi starszymi w gonitwach z przeszkodami — od dnia 1 października na dystansie od 2600 metrów do 3000 metrów.

§ 16. 1. Gonitwy płaskie przeprowadza się na bieżni toru wyścigowego.

2. Trasę gonitw z płotami i przeszkodami wytycza się chorągiewkami w kolorach żółtym, białym i czerwonym.

3. Chorągiewki w kolorze żółtym wyznaczają profil zakrętu i należy je mijać z zewnętrznej strony. Chorągiewki białe i czerwone wyznaczają proste odcinki trasy, na których są rozstawione płoty albo przeszkody, i należy je mijać z lewej strony — w przypadku chorągiewek białych oraz z prawej — w przypadku chorągiewek czerwonych.

4. W gonitwach, o których mowa w ust. 2, płoty albo przeszkody są ustawione na trasie gonitwy w odstępach od 300 do 400 metrów, przy czym ostatni płot albo przeszkoda nie mogą być ustawione w odległości mniejszej niż 300 metrów od celownika.

§ 17. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 w gonitwach biorą udział konie okute płaskimi, gładkimi podkowami.

2. Za zgodą komisji technicznej w gonitwach płaskich, w warunkach zimowych, mogą być stosowane podkowy płaskie z gryfami lub hacelami.

3. W gonitwach z płotami i z przeszkodami mogą być stosowane podkowy inne niż określone w ust. 1, pod warunkiem że nie stanowią one zagrożenia dla koni biorących udział w gonitwie.

§ 18. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 jeździec (powożący) może używać w gonitwie bata z klapką, o długości do 45 centymetrów.

2. W gonitwach, o których mowa w § 6 pkt 6 lit. e) i f), przeprowadzanych dla 3-letnich i starszych koni pełnej krwi angielskiej, 4-letnich i starszych koni arabskich czystej krwi oraz 3-letnich koni ras półkrwi, jeździec (powożący) może używać bata z klapką, o długości do 75 centymetrów.

3. W gonitwach przeprowadzanych dla 2-letnich koni pełnej krwi angielskiej i 3-letnich koni arabskich czystej krwi nie używa się bata.

§ 19. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, koń przed gonitwą jest pokazany na padoku.

2. Komisja techniczna może zezwolić na doprowadzenie konia bezpośrednio na pozycję startu ze względu na warunki atmosferyczne.

3. Koń przed gonitwą płaską odbywa próbny galop na torze wyścigowym przed komisją techniczną i publicznością.

4. Koń przed gonitwą z płotami i przeszkodami dokonuje próbnych skoków przez płoty albo przeszkody wskazane przez komisję techniczną.

5. Koń, który trzykrotnie nie wykona próbnego skoku przez płot albo przeszkodę wskazaną przez komisję techniczną, nie bierze udziału w gonitwie.

§ 20. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy jest wystartowanie w niej przynajmniej dwóch koni należących do dwóch różnych właścicieli, a ponadto w gonitwach:

- 1) płaskich grupowych, jeżeli zapisano do nich co najmniej 7 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli,
- 2) płaskich pozagrupowych, jeżeli zapisano do nich co najmniej 5 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli,
- 3) z płotami i z przeszkodami, jeżeli zapisano do nich co najmniej 7 koni co najmniej dwóch różnych właścicieli.

§ 21. 1. Gonitwa może być przeprowadzona, jeżeli zostały dla niej określone szczegółowe warunki, dotyczące w szczególności:

- 1) systemu jej przeprowadzenia,
- 2) jej rodzaju i dystansu,
- 3) wysokości przewidzianych nagród.

2. Szczegółowe warunki gonitwy ustala i ogłasza w biuletynie wyścigowym organizator wyścigów, w terminie co najmniej 14 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do tej gonitwy.

Rozdział 4

Obowiązki i uprawnienia właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących)

§ 22. Do uprawnień właścicieli koni należy:

- 1) zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku,
- 2) zapis i wycofywanie koni z gonitwy,
- 3) posiadanie własnych barw wyścigowych,
- 4) zgłaszanie protestów,

5) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.

§ 23. 1. Do uprawnień kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.

2. Do obowiązków kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie stajni wyścigowych do Klubu,
- 2) przedstawianie Klubowi aktualnego wykazu koni trenowanych w stajni wyścigowej z podaniem ich nazw, płci, wieku, maści, pochodzenia, imienia i nazwiska właściciela oraz kariery wyścigowej — w przypadku koni, które uczestniczyły w wyścigach za granicą.

§ 24. 1. Do uprawnień trenerów należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni,
- 3) wydawanie jeźdźcowi (powożącemu) szczegółowych dyspozycji dotyczących taktyki i zachowania się w trakcie gonitwy.

2. Do obowiązków trenerów należy:

- 1) właściwe przygotowanie konia do udziału w gonitwie,
- 2) dbanie o właściwą formę konia przygotowawanego do udziału w gonitwach,
- 3) dobór konia do określonej gonitwy,
- 4) dobór jeźdźcy (powożącego) do określonego konia.

§ 25. Do obowiązków pracowników obsługi stajni wyścigowych należy:

- 1) terminowe doprowadzanie konia przed gonitwą na padok bez kontaktu z osobami trzecimi,
- 2) odprowadzanie konia z jeźdźcem (powożącym) na bieżnię toru wyścigowego,
- 3) odprowadzanie konia do stajni po zakończeniu gonitwy,
- 4) informowanie dyżurnego lekarza weterynarii — w przypadku podejrzenia konia o chorobę.

§ 26. 1. Do uprawnień jeźdźców (powożących) należy:

- 1) zgłaszanie protestów,
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej koni i innych jeźdźców (powożących).

2. Do obowiązków jeźdźców (powożących) należy:
- 1) wykonywanie poleceń trenera, z wyjątkiem poleceń sprzecznych z przepisami prawa lub poleceń, których wykonanie zmniejszyłoby szanse konia na wygranę gonitwy,
 - 2) zatrzymanie w gonitwie konia, który uległ kontuzji lub dostał krwotoku,
 - 3) dosiadanie konia w kurtce wyścigowej i czapce w barwach podanych w programie wyścigów konnych,
 - 4) dosiadanie konia w kasku na głowie,
 - 5) dosiadanie konia w białych spodniach i butach z cholewkami,
 - 6) dosiadanie konia w kamizelce ochronnej o wadze do 0,5 kg w przypadku udziału w gonitwach z płotami i przeszkodami.

Rozdział 5

Kompetencje i tryb działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii

§ 27. 1. Przewodniczącego komisji technicznej i jego zastępcę wybierają członkowie komisji technicznej spośród swego grona.

2. Do kompetencji komisji technicznej należy:
- 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów regulaminu wyścigów konnych,
 - 2) ustalanie, czy koń lub jeździec (powożący) może brać udział w gonitwie ze względu na przepisy regulaminu oraz warunki poszczególnych gonitw,
 - 3) nadzór nad prawidłowością przebiegu gonitwy,
 - 4) rozstrzygnięcie protestów,
 - 5) uznawanie gonitw za nieważne,
 - 6) dokonywanie identyfikacji koni,
 - 7) zabranianie udziału poszczególnych koni w gonitwie,
 - 8) orzekanie o zdyskwalifikowaniu koni,
 - 9) orzekanie w sprawach przewinień dyscyplinarnych,
 - 10) ustalanie wyniku gonitwy,
 - 11) stwierdzanie niedyspozycji lub choroby jeźdźcy (powożącego) na podstawie orzeczenia dyżurnego lekarza medycyny,
 - 12) ustalanie norm czasu przebywania dystansu w poszczególnych fazach gonitwy,
 - 13) wykonywanie innych czynności określonych w regulaminie.

§ 28. 1. Do ważności orzeczeń komisji technicznej jest wymagany udział przynajmniej trzech członków tej komisji, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

2. Orzeczenia komisji technicznej zapadają zwykłą większością głosów.

3. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego komisji technicznej, a w razie jego nieobecności — głos zastępcy.

4. Orzeczenie komisji technicznej wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy członkowie komisji, którzy brali udział w jego wydaniu.

5. Orzeczenia komisji technicznej są niezwłocznie ogłaszane przez organizatora wyścigów.

§ 29. 1. Sędziowie techniczni spełniają następujące czynności:

- 1) sędzia starter — czuwa nad prawidłowością startu,
- 2) sędzia u celownika — ustala, w jakiej kolejności konie minęły celownik,
- 3) sędzia u wagi — sprawdza wagę jeźdźców (powożących) przed i po gonitwie,
- 4) sędzia u zegara — ustala dokładny czas gonitwy od startu do momentu minięcia celownika przez pierwszego konia,
- 5) sędziowie obserwatorzy — czuwają nad prawidłowością przebiegu gonitwy na powierzonych im odcinkach bieżni toru.

2. W razie dostrzeżenia nieprawidłowości w zakresie czynności powierzonych sędziemu technicznemu jest on obowiązany poinformować o tym niezwłocznie przewodniczącego komisji technicznej.

§ 30. 1. Przewodniczącego komisji odwoławczej i jego zastępcę wybierają członkowie komisji odwoławczej spośród swego grona.

2. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji technicznej w sprawach określonych w regulaminie.

3. Odwołanie wnosi się w czasie 24 godzin od ogłoszenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem — za pośrednictwem komisji technicznej.

4. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji technicznej w terminie 3 dni od dnia jego wniesienia.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

6. Do orzeczeń wydawanych przez komisję odwoławczą stosuje się odpowiednio przepisy § 28.

§ 31. Do kompetencji dyżurnego lekarza medycyny należy:

- 1) ustalanie, na podstawie prowadzenia badań lekarskich, niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) komisji technicznej,
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących),
- 3) udzielanie pomocy medycznej na torze wyścigowym.

§ 32. Do kompetencji dyżurnego lekarza weterynarii należą:

- 1) ustalanie, na podstawie prowadzenia badań lekarskich, niedyspozycji lub choroby konia oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby konia komisji technicznej,
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej koni,
- 3) udzielanie pomocy weterynaryjnej.

§ 33. Dyżurny lekarz medycyny i weterynarii informują komisję techniczną o wynikach swoich ustaleń na piśmie.

Rozdział 6

Zgłaszanie do Klubu stajni wyścigowych

§ 34. 1. Kierownik stajni wyścigowej zgłasza na piśmie stajnię do Klubu.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres kierownika stajni wyścigowej,
- 2) imiona i nazwiska oraz adresy trenerów,
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy pracowników obsługi stajni.

3. Do zgłoszenia należy dołączyć kserokopię zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową i licencji na trenowanie koni.

4. Wszelkie zmiany dotyczące danych zawartych w zgłoszeniu powinny być przedstawione Klubowi na piśmie w ciągu 48 godzin po ich zaistnieniu.

Rozdział 7

Zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku

§ 35. 1. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie, które, w terminie do dnia 31 stycznia, zostały zgłoszone do wyścigów w danym roku.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w Klubie, w formie pisemnej.

3. Zgłoszenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) imię i nazwisko trenera przygotowującego konia do udziału w gonitwach,
- 3) dane o pochodzeniu, dacie urodzenia i maści konia,
- 4) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę osoby, która wyhodowała konia,
- 5) nazwę stajni wyścigowej, w której koń jest przygotowywany do wyścigów,
- 6) barwy, pod jakimi koń ma brać udział w gonitwach.

Rozdział 8

Rejestracja barw wyścigowych

§ 36. 1. Barwy wyścigowe rejestruje się w Klubie na wniosek właściciela konia.

2. Wniosek o rejestrację barw wyścigowych zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) opis barw wyścigowych.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się wzór barw.

4. Prezes może odmówić rejestracji barw, jeśli nie odróżniają się one w sposób wystarczający od barw już zarejestrowanych.

Rozdział 9

Identyfikacja koni

§ 37. 1. Identyfikację koni biorących udział w gonitwie przeprowadza się na podstawie:

- 1) zaświadczenia o wpisie konia do:
 - a) Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej — w przypadku koni pełnej krwi angielskiej,
 - b) Księgi Stadnej Koni Arabskich Czystej Krwi — w przypadku koni arabskich czystej krwi,
- 2) poświadczenia urodzenia źrebięcia, wydanego przez podmiot prowadzący księgi zwierząt hodowlanych — w przypadku koni ras półkrwi.

2. Identyfikację koni zagranicznych przeprowadza się na podstawie paszportu konia.

3. Identyfikacji konia przed gonitwą dokonuje komisja techniczna poprzez porównanie jego wyglądu z informacjami zawartymi w dokumentach, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Jeżeli jakkolwiek z cech wyglądu konia jest niezgodna z informacjami zawartymi w dokumentach, o których mowa w ust. 1 i 2, komisja techniczna nie dopuszcza tego konia do udziału w gonitwie.

Rozdział 10

Zapisywanie i wycofywanie koni z gonitw

§ 38. 1. Każdy koń mający wziąć udział w gonitwie powinien być do niej zapisany.

2. Terminy zapisów określa organizator wyścigów konnych, z tym że termin ten nie może być krótszy niż 10 dni przed rozegranie gonitwy.

3. Zapis jest pisemnym dowodem zgłoszenia konia do udziału w określonej gonitwie.

4. Jednocześnie ze zgłoszeniem zapisu należy wnieść opłatę określoną przez organizatora wyścigów.

5. Dokonane zapisy nie mogą być wycofane.

6. Zapisy należy składać pisemnie w lokalu organizatora wyścigów lub nadsyłać w inny sposób określony przez organizatora wyścigów.

7. Po złożeniu zapisów nie można czynić w dokonanych zapisach żadnych zmian, jak również nie można zastępować dokonanych zapisów innymi.

8. Zapis konia do gonitwy powinien zawierać określenie gonitwy, do której koń jest zapisany, nazwę konia, imię i nazwisko albo nazwę właściciela konia, określenie wagi, jaką koń ma nieść w gonitwie, oraz podpis osoby zgłaszającej konia do gonitwy.

§ 39. 1. Zapis konia do gonitwy jest nieważny, jeżeli:

- 1) nie odpowiada warunkom określonym w § 38,
- 2) dotyczy konia nieodpowiadającego warunkom gonitwy,
- 3) został dokonany przez osobę nieuprawnioną,
- 4) jest niejasny, nieczytelny lub budzący wątpliwości pod względem treści.

2. Opłaty dokonane w związku z zapisem uznanym za nieważny nie podlegają zwrotowi.

§ 40. 1. Organizator wyścigów konnych ma prawo zastrzec maksymalną ilość koni, która może być zapisana do gonitwy.

2. W przypadku zapisania do gonitwy większej liczby koni, niż liczba koni mogących biegać na danym torze wyścigowym, gonitwa może być podzielona na serie.

3. Podziału gonitwy na serie, o których mowa w ust. 2, dokonuje organizator wyścigów.

§ 41. 1. Organizator wyścigów konnych jest obowiązany, w ciągu 24 godzin po upływie terminu zapisów koni do gonitwy, sporządzić listę koni zapisanych do gonitwy i podać ją do wiadomości przez wywieszenie w lokalu toru wyścigowego.

2. W razie nieumieszczenia konia zapisanego do gonitwy zgodnie z przepisami na liście, o której mowa w ust. 1, właściciel konia może niezwłocznie zgłosić sprzeciw do organizatora wyścigów.

3. W przypadku zgłoszenia uzasadnionego sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, organizator wyścigów jest obowiązany dokonać sprostowania w programie wyścigów konnych w ciągu 12 godzin od momentu wydania tego programu i dopuścić konia do udziału w gonitwie.

4. W razie niedokonania sprostowania lub niedopuszczenia konia do udziału w gonitwie, organizator wyścigów wypłaca właścicielowi konia równowartość pierwszej nagrody w tej gonitwie.

§ 42. Jeżeli po zapisaniu konia do gonitwy nastąpi zmiana jego właściciela, nowy właściciel wykonuje uprawnienia wynikające z zapisu konia, jeżeli na co najmniej 48 godzin przed gonitwą poinformuje organizatora wyścigów o tym fakcie.

§ 43. 1. Wycofanie konia z gonitwy może być dokonane przez złożenie organizatorowi wyścigów konnych pisemnego oświadczenia zawierającego:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia,
- 2) określenie gonitwy, z której koń jest wycofany, i datę jej rozegrania,
- 3) nazwę konia i stajni wyścigowej,
- 4) podpis osoby wycofującej konia z gonitwy.

2. W razie wycofania konia z gonitwy, opłaty, o której mowa w § 38 ust. 4, nie zwraca się, chyba że wycofanie nastąpiło w wyniku orzeczenia lekarsko-weterynaryjnego.

3. Wycofanie konia z gonitwy jest nieważne, jeżeli zostało dokonane przez osobę do tego nieuprawnioną lub zostało dokonane niezgodnie z przepisami ust. 1.

4. Oświadczenie o wycofaniu konia z gonitwy jest nieodwołalne.

Rozdział 11

Wagi noszone przez konie w gonitwach

§ 44. 1. Waga jeźdźców (powożących) oznacza wagę człowieka oraz wszystkich przedmiotów, które koń niesie w gonitwie, z wyjątkiem nogawek, bandaży, napierśnika, uzdy, okularów i bata oraz kurtki wyścigowej jeźdźca (powożącego).

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 konie biorące udział w gonitwach powinny nieść wagę wynikającą z warunków danej gonitwy.

3. Właściciel konia lub osoba przez niego upoważniona, podczas ważenia jeźdźca (powożącego), może zwiększyć wagę wynikającą z warunków danej goni-

twy, nie więcej jednak niż o 2 kg, informując o tym sędziego u wagi.

4. Jeżeli waga, jaką ma nieść koń, nie została przed gonitwą sprawdzona, koń nie może brać udziału w gonitwie.

§ 45. Waga noszona w gonitwie przez konia może być obniżona (ulga wagi) lub podwyższona (nadwyżka wagi) ze względu na:

- 1) wiek, płeć i rasę konia,
- 2) wyniki osiągnięte przez konia w gonitwach,
- 3) kategorię jeźdźca (powożącego).

§ 46. 1. Klacze pełnej krwi angielskiej, w wieku od dwóch do sześciu lat włącznie, korzystają z ulgi wagi:

- 1) na dystansach do 1400 metrów włącznie — 1 kg,
- 2) na dystansach powyżej 1400 metrów — 2 kg.

2. Klacze arabskie czystej krwi i klacze ras półkrwi, w wieku od trzech do sześciu lat włącznie, korzystają z 2 kg ulgi wagi niezależnie od dystansu przeprowadzanej gonitwy.

3. W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla klaczy niosą one wagę odpowiadającą ich wiekowi.

4. Wałachy niosą w gonitwach wagę określoną dla ogierów.

§ 47. 1. W gonitwach, w których przysługuje ulga wagi ze względu na kategorię jeźdźca (powożącego), mają zastosowanie następujące ulgi wag:

- 1) 4 kg — gdy dosiadającym jest uczeń jeździecki,
- 2) 3 kg — gdy dosiadającym jest starszy uczeń jeździecki,
- 3) 2 kg — gdy dosiadającym jest praktykant dżokejski,
- 4) 1 kg — gdy dosiadającym jest kandydat dżokejski.

2. W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla uczniów jeździeckich obowiązują następujące ulgi wagi:

- 1) jeżeli uczeń jeździecki nie wygrał jeszcze żadnej gonitwy — wagę, jaką ma nieść dosiadany przez niego koń, obniża się o 2 kg,
- 2) jeżeli uczeń jeździecki wygrał przynajmniej jedną gonitwę — do czasu wygrania przez niego 10 gonitw, stosuje się 1 kg ulgi wagi.

3. Ulgi wagi, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się w gonitwach dla koni 2-letnich pełnej krwi angielskiej i 3-letnich koni arabskich czystej krwi.

§ 48. 1. Jeżeli koń biega w grupie wyższej od grupy ustalonej dla niego zgodnie z § 5 ust. 2, korzysta z ulgi wagi, a w grupie niższej niesie nadwyżkę wagi.

2. Łączna ulga wagi z tytułu kategorii jeźdźca (powożącego) oraz z tytułu startu w grupie wyższej nie może wynosić więcej niż 5 kg.

3. W niekorzystnych warunkach atmosferycznych komisja techniczna może podnieść o 1 kg wagę noszoną przez konie w gonitwach przeprowadzanych systemem grupowym, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych.

§ 49. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, jeżeli do tego samego konia miałyby w gonitwie zastosowanie nadwyżki wagi z różnych tytułów albo ulgi wagi z różnych tytułów, albo jednocześnie nadwyżka wagi i ulga wagi, to ulgi wagi i nadwyżki wagi nie sumują się i nie znoszą, chyba że jest to wyraźnie wskazane w warunkach gonitwy. Jeżeli warunki gonitwy nie zawierają takiego wskazania, koń niesie tylko najwyższą przewidzianą dla niego nadwyżkę wagi albo otrzyma największą ulgę wagi.

2. Jeżeli warunki gonitwy przyznają z jednego tytułu nadwyżkę wagi, a z innego tytułu ulgę wagi, koń niesie przewidzianą nadwyżkę wagi, a ulga wagi nie jest stosowana.

3. W razie zbiegu ulgi wagi, ze względu na kategorię jeźdźca (powożącego) z nadwyżką wagi lub ulgą wagi wynikającą z innych warunków gonitwy, ulgę wagi odejmuje się od wagi ustalonej na podstawie pozostałych warunków gonitwy.

§ 50. Szczegółową skalę wag noszonych przez konie określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 51. 1. Z uwzględnieniem § 44 ust. 3, jeżeli waga, jaką niosł koń w gonitwie, okaże się wyższa niż waga wynikająca z przepisów rozporządzenia lub z warunków tej gonitwy, koń podlega dyskwalifikacji, chyba że różnica wagi nie wyniosła więcej niż 1 kg.

2. Jeżeli waga, jaką niosł koń w gonitwie, okaże się niższa od wagi wynikającej z przepisów rozporządzenia lub z warunków tej gonitwy, koń podlega dyskwalifikacji.

Rozdział 12

Nagrody wyścigowe

§ 52. 1. W każdej gonitwie organizator wyścigów konnych ustala wysokość nagród pieniężnych, jakie otrzymują właściciele koni, które w danej gonitwie zajęły kolejne trzy pierwsze miejsca.

2. Organizator wyścigów konnych może ustanowić nagrody dla właścicieli koni, które zajęły dalsze miejsca.

3. Nagrody są wypłacane po upływie 48 godzin od ogłoszenia wyników gonitwy.

4. W razie orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia, nagrody przechodzą na następne konie w kolejności, w jakiej osiągnęły celownik za koniem zdyskwalifiko-

wanym, a właściciel konia zdyskwalifikowanego, jeśli odebrał nagrodę, jest obowiązany do jej zwrócenia organizatorowi wyścigów w ciągu 48 godzin od wydania prawomocnego orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia.

5. Nagrody wyścigowe niepodjęte w ciągu dwóch lat nie są wypfacane.

§ 53. 1. Jeżeli dwa lub więcej koni osiągnęło równocześnie celownik (fęb w fęb), nagrody dzieli się na równe części w następujący sposób:

- 1) za dwa konie na pierwszym miejscu — pierwszą i drugą nagrodę,
- 2) za trzy konie na pierwszym miejscu — pierwszą, drugą i trzecią nagrodę,
- 3) za cztery lub więcej koni na pierwszym miejscu — wszystkie nagrody za miejsca, które te konie osiągnęły,
- 4) za dwa i więcej koni na drugim miejscu — drugą i trzecią nagrodę.

2. W przypadku, o którym mowa w § 52 ust. 2, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 13

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw

§ 54. Konie biorące udział w gonitwie powinny być przyprowadzone na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów nie później niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy. Koń powinien być na pierwszy sygnał sędziego u wagi osiodłany i wyprowadzony na padok. Na drugi sygnał konie powinny być całkowicie przygotowane do gonitwy. Na trzeci sygnał jeźdźcy (powożący) wyjeżdżają na tor bieżni w celu udania się na start i przejeżdżają przed komisją techniczną.

§ 55. 1. Wszyscy jeźdźcy (powożący) biorący udział w gonitwie powinni być zważeni w obecności sędziego u wagi, który sprawdza i zapisuje wagę jeźdźców (powożących). Zważenie powinno nastąpić najpóźniej na 30 minut przed rozpoczęciem pierwszej gonitwy, a w następnych gonitwach przed trzecim sygnałem, o którym mowa w § 54.

2. Jeżeli jeździec (powożący) po zważeniu uległ wypadkowi, a nie ma już możliwości zważenia innego jeźdźcy (powożącego), przewodniczący komisji technicznej może zezwolić, aby konia dosiadł inny jeździec (powożący) tej samej kategorii, niezważony przed gonitwą. Jeździec (powożący) taki powinien mieć prawo dosiadania koni w gonitwach, odpowiadać warunkom gonitwy i mieć prawo do takiej samej ulgi wagi jak jeździec (powożący), którego zastępuje.

3. Po zważeniu jeźdźców (powożących) następuje ogłoszenie numerów koni, nazwisk jeźdźców (powożących) i ich stwierdzonej wagi, w stosunku do wszystkich koni biorących udział w gonitwie.

§ 56. 1. Trener zgłasza sędziemu u wagi wagę jeźdźcy (powożącego) stosowną do warunków gonitwy.

2. W przypadku pomyłki trener zgłaszający wagę sędziemu u wagi może sprostować ją do momentu sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców (powożących) do danej gonitwy. Po upływie tego terminu należy zawiadomić o pomyłce komisję techniczną. Komisja techniczna w tym przypadku nie dopuszcza konia do udziału w gonitwie.

§ 57. Jeżeli osoby zainteresowane nie podniosły zarzutu wadliwości działania wagi przed ukończeniem ważenia jeźdźców (powożących) przed gonitwą, nie mogą tego uczynić przy ważeniu jeźdźców (powożących) po gonitwie.

§ 58. 1. Siodłanie koni, które mają wziąć udział w gonitwie, odbywa się w miejscu do tego wyznaczonym.

2. Siodłanie poza miejscem, o którym mowa w ust. 1, jest dozwolone tylko za zgodą komisji technicznej.

§ 59. 1. Od momentu wyjścia na bieżnię toru wyścigowego do chwili prawidłowego wystartowania konie pozostają w dyspozycji sędziego startera.

2. Start koni w gonitwie odbywa się za pomocą maszyny startowej lub za pomocą chorągiewki.

3. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) na znak sędziego startera wszystkie konie podchodzą jednocześnie do maszyny startowej, przy czym w razie dużej liczby koni sędzia starter może zarządzić wcześniejsze wprowadzenie koni do maszyny startowej,
- 2) konie są wprowadzane do maszyny startowej w kolejności numerów startowych,
- 3) wprowadzenie do maszyny startowej odbywa się pod kontrolą sędziego startera, który może zastosować środki pomocnicze, w szczególności kaptur, pasy, bat,
- 4) sędzia starter w uzasadnionych przypadkach ma prawo zarządzić wprowadzenie konia do innego boksu startowego ze względu na bezpieczeństwo jeźdźcy (powożącego), konia lub pracowników obsługi,
- 5) na wprowadzenie koni do maszyny startowej przeznaczona się 5 minut, a w uzasadnionych przypadkach do 10 minut,
- 6) w przypadku gdy koń nie daje się wprowadzić do maszyny startowej, sędzia starter zwalnia tego konia ze swojej dyspozycji,
- 7) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku nieotwarcia się jakichkolwiek drzwiczek maszyny startowej, sygnalizując to głosem oraz podniesieniem chorągiewki.

4. W gonitwach, w których start odbywa się za pomocą chorągiewki, jeźdźcy (powożący) powinni wyrównać szereg w odległości nie większej niż 15 metrów od linii startu, następnie podjechać stępem do miejsca startu i nie zatrzymując się, na znak startera, rozpocząć gonitwę.

§ 60. Jeżeli w okresie od wyjścia koni na bieżnię toru wyścigowego do wprowadzenia ich do maszyny startowej, a w przypadku startu za pomocą chorągiewki — do momentu podejścia do linii startu, nastąpi jakakolwiek okoliczność uniemożliwiająca w ocenie komisji technicznej udział konia w gonitwie lub w wyniku której może zostać naruszona zasada równości szans, komisja techniczna może uznać konia za zwolnionego z dyspozycji sędziego startera.

§ 61. 1. Sędzia starter może zwolnić konia ze swojej dyspozycji:

- 1) jeżeli jeździec (powożący) opóźnia podejście do maszyny startowej lub przeszkadza w dokonaniu szybkiego i prawidłowego startu,
- 2) w wypadku nagłego zachorowania jeźdźcy (powożącego) lub konia,
- 3) w innych uzasadnionych przypadkach, po uprzednim zawiadomieniu komisji technicznej.

2. O zwolnieniu konia z dyspozycji sędziego startera zawiadamia komisję techniczną, w miarę możliwości przed rozpoczęciem gonitwy, nie później jednak niż bezpośrednio po jej zakończeniu.

§ 62. 1. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w § 59 ust. 3 pkt 7, lub w przypadku awarii maszyny startowej albo niezgodnie z § 59 ust. 4, uznaje taki start za nieważny i głosem oraz podniesieniem chorągiewki daje sygnał sędziemu obserwatorowi, znajdującemu się w odległości 80 metrów od linii startu (kontrstarter), do zawrócenia koni na miejsce startu.

2. Kontrstarter, na sygnał, o którym mowa w ust. 1, przez podniesienie chorągiewki nakazuje jeźdźcom (powożącym) zawrócenie koni na miejsce startu.

3. W przypadku gdy konie miną kontrstartera i nie powrócą na miejsce startu, komisja techniczna uznaje te konie za zwolnione z dyspozycji sędziego startera.

§ 63. 1. Konia, który nie wystartował lub wystartował, ale zatrzymał się lub zboczył z wyznaczonego toru gonitwy przed minięciem kontrstartera, uważa się za konia, który pozostał na starcie.

2. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, uważa się za konia, który uczestniczył w gonitwie w sposób ważny, nawet jeśli jej nie ukończył.

3. Konia, który prawidłowo wystartował, minął kontrstartera, zboczył z wyznaczonego toru gonitwy

lub nie osiągnął celownika, uważa się za konia, który nie ukończył gonitwy.

§ 64. W trakcie rozgrywania gonitwy:

- 1) od momentu wystartowania do momentu minięcia kontrstartera konia należy prowadzić w prostej linii,
- 2) od momentu wystartowania do momentu minięcia celownika konie powinny biec galopem,
- 3) jeźdźcy (powożący) stosują taktykę, która umożliwia maksymalne wykorzystanie możliwości posiadanych przez nich koni, w szczególności jeźdźcy (powożący) nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wycofać dosiadanych koni oraz gwałtownie przyspieszać w początkowej i środkowej fazie gonitwy,
- 4) jeźdźcy (powożący) prowadzą konie w taki sposób, aby:
 - a) nie przeszkadzać innym koniom, w szczególności przez ich potrącanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,
 - b) nie odprowadzać konia na zewnątrz toru,
 - c) na prostej finiszowej jechać w linii prostej,
- 5) zmiana toru dozwolona jest pod warunkiem wyprowadzenia innych koni o co najmniej dwie długości,
- 6) jeźdźcy (powożący) nie mogą:
 - a) poganiać konia ręką,
 - b) uderzać konia wodzami,
 - c) płoszyć innego konia przy użyciu bata,
 - d) nadużywać bata w stosunku do dosiadanego konia,
 - e) uderzać konia w sposób, który może spowodować obrażenia,
 - f) uderzać konia batem, jeśli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą wygrywa gonitwę,
- 7) jeździec (powożący) powinien wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę.

§ 65. 1. Po odbytej gonitwie jeźdźcy (powożący) powinni podjechać do wagi i tam osobiście rozsiodłać konia. Waga jeźdźcy (powożący) podlega po gonitwie ponownemu sprawdzeniu w obecności sędziego u wagi. Jeżeli wskutek wypadku jeździec (powożący) nie może do wagi podjechać, należy go doprowadzić, a konia za zgodą komisji technicznej może rozsiodłać inna osoba.

2. Konie pozostają rozsiodłane u wagi do czasu sprawdzenia wagi wszystkich jeźdźców (powożących) biorących udział w gonitwie. Jeźdźcy (powożący) są obowiązani pozostać w miejscu ważenia do czasu zwolnienia ich przez sędziego u wagi.

3. O zakończeniu sprawdzania wagi i jej wynikach sędzia u wagi informuje niezwłocznie komisję techniczną.

§ 66. 1. Kolejność, w jakiej konie mijają celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie, oraz odległość między nimi.

2. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik, mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności fotokomórka oraz zapis przebiegu gonitwy na taśmie magnetowidowej.

3. Sędzia u celownika stwierdza ustalenia, o których mowa w ust. 1, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

4. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika, informacji, o których mowa w § 65 ust. 3, oraz na podstawie innych informacji dotyczących przebiegu gonitwy.

5. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca (powożącego) w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi, i w wyniku tego koń, któremu przeszkadzano, minął celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał.

6. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca (powożącego) w taki sposób, że przeszkadzał kilku koniom, i w wyniku tego konie, którym przeszkadzano, minęły celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

7. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 5 i 6 właścicielowi konia lub jeźdźcowi (powożącemu) przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

8. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 67. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, konia, który brał udział w gonitwie, należy zdyskwalifikować, jeżeli:

- 1) był trenowany lub dosiadany przez osobę nieposiadającą licencji,
- 2) przeszedł w gonitwie płaskiej w bieg inny niż galop,
- 3) nie został do gonitwy zapisany albo zapis został uznany za nieważny,
- 4) został z gonitwy wycofany,
- 5) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera,
- 6) waga jeźdźca (powożącego), który go dosiadał, nie była przed gonitwą sprawdzona,

7) niósł wagę niższą od tej, jaka wynikała z warunków gonitwy,

8) waga jeźdźca (powożącego), który go dosiadał, sprawdzona po gonitwie, okazała się niższa od wagi ustalonej przed gonitwą,

9) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano mu niedozwolone środki dopingujące,

10) nie spełniał innych warunków określonych dla danej gonitwy.

2. Dyskwalifikacji podlegają tylko te konie, które osiągnęły celownik.

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji konia właścicielowi tego konia przysługuje prawo złożenia odwołania do komisji odwoławczej.

§ 68. 1. Gonitwa jest nieważna, jeżeli:

1) żaden z koni biorących w niej udział nie spełnił warunków gonitwy,

2) wszystkie konie, mimo sygnału kontrstartera, minęły go i nie powróciły na miejsce startu,

3) wszystkie konie biorące udział w gonitwie zostały zdyskwalifikowane,

4) odbyła się na innym dystansie niż ustalono w warunkach gonitwy.

2. Od orzeczenia komisji technicznej o uznaniu gonitwy za nieważną właścicielowi konia przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

Rozdział 14

Składanie protestów

§ 69. 1. Protest może być złożony z powodu następujących nieprawidłowości dotyczących gonitwy:

1) nieprawidłowego dystansu gonitwy,

2) różnicy między wagą jeźdźca (powożącego) stwierdzoną po gonitwie a wagą ustaloną przed gonitwą,

3) niedopełnienia warunków określonych w § 54,

4) niezważenia jeźdźca (powożącego) przed lub po gonitwie,

5) niezgodnego z przepisami postępowania jeźdźca (powożącego) w czasie gonitwy,

6) zmylenia toru lub innej nieprawidłowości w przebiegu gonitwy,

7) zastosowania u konia niedozwolonego środka dopingującego,

8) niesienia przez konia w gonitwie nieprawidłowo ustalonej wagi,

9) nieuprawnionego udziału konia w gonitwie,

10) niespełniania przez konia określonych warunków gonitwy,

11) nieważności zapisu konia do gonitwy,

12) rozgrywania gonitwy niezgodnie z przepisami prawa,

13) udziału w gonitwie konia innego niż ten, który był do niej zapisany, oraz dokonania identyfikacji na podstawie sfałszowanych dokumentów.

2. Protest składa się w następujących terminach:

- 1) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, najpóźniej na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy, jeżeli protest dotyczy pierwszej gonitwy, określonej w oficjalnym programie wyścigów konnych na dany dzień, a w pozostałych przypadkach — najpóźniej do sygnału oznaczającego wyjeżdżanie jeźdźców (powożących) na start do gonitwy,
- 2) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, do czasu gdy jeździec (powożący), którego wagi protest dotyczy, nie zejdzie z wagi,
- 3) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3—7, najpóźniej do sygnału oznaczającego zakończenie wagi jeźdźców (powożących) po gonitwie,
- 4) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 8—12, najpóźniej przed upływem 48 godzin po zakończeniu gonitwy,
- 5) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 13, najpóźniej przed upływem 30 dni po zakończeniu gonitwy.

3. Protesty zgłoszone po upływie terminów określonych w ust. 2 pozostają bez rozpatrzenia.

§ 70. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 protest składa się ustnie albo na piśmie przewodniczącemu komisji technicznej.

2. Uczestniczący w gonitwie jeździec (powożący) zapowiada protest sędziemu u celownika, wyjeżdżając z toru i podnosząc rękę, a następnie składa go ustnie sędziemu u wagi.

3. Protest zgłoszony ustnie przez osoby inne niż jeździec (powożący) powinien być potwierdzony na piśmie przed upływem terminu do jego złożenia.

4. Przyjmujący zgłoszenie protestu powinien, na żądanie zgłaszającego, wydać pisemne oświadczenie, że protest został zgłoszony w terminie.

§ 71. 1. Protesty rozstrzyga komisja techniczna, która przed powzięciem decyzji jest obowiązana wezwać osoby zainteresowane do udzielenia wyjaśnień.

2. Jeżeli protest nie zostanie uwzględniony, osobie, która go złożyła, przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

Rozdział 15

Zasady i tryb kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykaz niedozwolonych środków dopingujących

§ 72. 1. Kontrola antydopingowa dotyczy koni oraz jeźdźców (powożących) biorących udział w gonitwie w danym dniu.

2. Kontrola antydopingowa polega na pobraniu krwi od jeźdźca (powożącego), a w przypadku konia — pobraniu krwi lub wydzieliny z organizmu oraz na przeprowadzeniu badań laboratoryjnych prób pobranego materiału w laboratorium wskazanym przez Klub.

§ 73. 1. Przeprowadzenie kontroli antydopingowej zarządza komisja techniczna z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) sędziego technicznego,
- 2) właściciela konia,
- 3) trenera,
- 4) dyżurnego lekarza weterynarii, w przypadku kontroli dotyczącej koni,
- 5) dyżurnego lekarza medycyny, w przypadku kontroli dotyczącej jeźdźca,
- 6) kierownika stajni wyścigowej.

2. Pobierania krwi lub wydzieliny dokonuje odpowiednio dyżurny lekarz medycyny albo dyżurny lekarz weterynarii w obecności specjalnie do tego celu wyznaczonego przez komisję techniczną sędziego obserwatora oraz trenera, w wyznaczonym do tego celu pomieszczeniu.

3. Przed przystąpieniem do pobrania krwi lub wydzieliny sędzia obserwator dokonuje ustalenia tożsamości jeźdźca (powożącego) lub identyfikacji konia.

§ 74. 1. Z pobranej krwi lub wydzieliny sporządza się dwie próby zabezpieczone w sposób uniemożliwiający ich naruszenie.

2. Jedną z prób, o których mowa w ust. 1, przesyła się niezwłocznie do laboratorium, o którym mowa w § 72 ust. 2, drugą przechowuje w odpowiednich warunkach organizator wyścigów konnych.

§ 75. Z przeprowadzonej kontroli antydopingowej sporządza się protokół zawierający:

- 1) dane dotyczące jeźdźca (powożącego) lub opis konia,
- 2) dane lekarza pobierającego krew lub wydzielinę oraz innych osób obecnych przy tej czynności,
- 3) czas i miejsce pobrania krwi lub wydzieliny oraz sporządzenia prób,
- 4) podpisy lekarza pobierającego krew lub wydzielinę oraz sędziego obserwatora.

§ 76. 1. O wynikach kontroli komisja techniczna, niezwłocznie po otrzymaniu wyników z laboratorium, informuje osoby zainteresowane.

2. W przypadku pozytywnego wyniku badania próby komisja techniczna wydaje stosowne orzeczenie.

3. W przypadku wniesienia odwołania od orzeczenia, o którym mowa w ust. 2, komisja odwoławcza zarządza zbadanie próby przechowywanej przez organizatora wyścigów w innym, wskazanym przez siebie laboratorium.

§ 77. Koszty przeprowadzenia kontroli antydopingowej ponosi Klub, a w przypadku gdy wynik tej kontroli jest pozytywny — odpowiednio jeździec (powożący) albo właściciel konia.

§ 78. Wykaz niedozwolonych środków dopingujących określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Rozdział 16

Zasady porządkowe na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego

§ 79. 1. Organizator wyścigów konnych powinien zapewnić wyodrębnione pomieszczenia lub miejsca dla:

- 1) komisji technicznej,
- 2) sędziego u wagi,
- 3) sędziego u celownika,
- 4) jeźdźców (powożących),
- 5) trenerów.

2. W pomieszczeniach lub miejscach, o których mowa w ust. 1, w czasie rozgrywania gonitw, bez zgody organizatora wyścigów lub komisji technicznej, nie mogą przebywać osoby trzecie.

§ 80. 1. Na padoku przed rozegraniem gonitwy mogą przebywać wyłącznie jeźdźcy (powożący), trenerzy, osoby wyznaczone do prezentacji konia oraz dyżurni lekarze weterynarii i medycyny.

2. Po rozegraniu gonitwy na padoku poza osobami, o których mowa w ust. 1, mogą przebywać również osoby upoważnione przez organizatora wyścigów.

3. Na bieżni toru wyścigowego w trakcie rozgrywania gonitwy mogą przebywać wyłącznie sędziowie wyścigowi lub osoby wyznaczone przez organizatora wyścigów konnych.

§ 81. 1. W pomieszczeniu lub miejscu wyznaczonym dla sędziego u wagi mogą przebywać jeźdźcy (powożący) przygotowujący się do gonitwy oraz trenerzy, których konie biorą udział w gonitwie.

2. W pomieszczeniu lub miejscu wyznaczonym dla komisji technicznej nie mogą przebywać osoby trzecie.

3. Członkowie komisji technicznej mogą opuszczać pomieszczenie lub miejsce, o którym mowa w ust. 2, wyłącznie za zgodą przewodniczącego komisji technicznej.

Rozdział 17

Czyny stanowiące przewinienia dyscyplinarne oraz kary wymierzane za ich popełnienie

§ 82. 1. Kto:

- 1) umyślnie podaje w zapisie konia do gonitwy albo w zgłoszeniu konia do wyścigów w danym roku

wiadomości nieprawdziwe, posługuje się fałszywymi dokumentami stanowiącymi podstawę identyfikacji konia, podstawia konia w gonitwie,

- 2) współdziała w popełnieniu czynu zmniejszającego możliwość wygrania gonitwy albo pomaga lub nakłania do jego popełnienia,
 - 3) przez umyślnie działanie zmniejsza wartość użytkową konia,
 - 4) zmniejsza lub usuwa zmniejszyć szanse koni w gonitwie albo umyślnie przeszkadza koniom w prawidłowym rozegraniu gonitwy,
 - 5) podaje koniowi przed gonitwą lub w czasie jej trwania niedozwolony środek dopingujący lub środek uspokajający, poleca dać taki środek lub na to zezwala albo, wiedząc o tym, nie przeciwdziała temu,
 - 6) będąc właścicielem konia biorącego udział w gonitwie, czyni zakład przeciw własnemu koniowi lub przeciw koniowi ze swojej stajni,
 - 7) na terenie toru wyścigowego i w czasie wyścigów konnych świadomie zakłóci normalne przeprowadzenie gonitwy,
 - 8) będąc sędzią wyścigowym, kierownikiem stajni, trenerem lub jeźdźcem (powożącym) albo dyżurnym lekarzem weterynarii albo medycyny, czyni zakłady wzajemne,
 - 9) narusza swe obowiązki służbowe, podejmuje je w stanie nietrzeźwości, zachowaniem swym rażąco zakłóca porządek
- podlega karze pieniężnej albo zawieszenia zezwolenia na kierowanie stajnią wyścigową albo zawieszenia licencji na trenowanie koni, dosiadania (powożenia) koni albo pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

2. Kto jako trener, jeździec albo sędzia wyścigowy dopuszcza się czynów, o których mowa w ust. 1, w sposób szczególnie rażący lub popełnia je notorycznie

— podlega karze pozbawienia prawa trenowania koni albo dosiadania koni, albo pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

§ 83. Kto:

- 1) zastosuje w gonitwie niedozwolone podkowy,
- 2) znieważa osoby spełniające czynności związane z przeprowadzaniem gonitw,
- 3) nie zgłasza przypadku zachorowania konia,
- 4) przy przebywaniu płotu lub przeszkody korzysta z obcej pomocy, takiej pomocy udziela lub udzielić poleca

— podlega karze upomnienia albo nagany albo karze pieniężnej.

§ 84. Jeździec, który:

- 1) nie dokłada wszelkich starań, aby wygrać gonitwę lub przynajmniej zająć jak najlepsze miejsce,

- 2) przez niedbalstwo przeszkadza innemu koniowi w gonitwie, nie działając w zamiarze zmniejszenia szans tego konia,
- 3) odmawia bez ważnego powodu dosiadanania konia w gonitwie lub treningu,
- 4) przez niedbalstwo opóźnia start, nie działając w zamiarze zmniejszenia szans konia w gonitwie, nie wykonuje poleceń sędziego startera, wstrzymuje konia na starcie, pozostaje na starcie albo bierze udział w gonitwie pomimo zwolnienia z dyspozycji startera dosiadanego przez niego konia,
- 5) zmyli trasę w gonitwie,
- 6) nie rozsiadła konia po gonitwie lub nie zgłosi się do sędziego u wagi, lub oddali się z miejsca ważenia bez zezwolenia,
- 7) w gonitwie z płotami lub przeszkodami dokonuje skoków próbnych nienakazanych przez komisję techniczną

— podlega karze pieniężnej albo karze pozbawienia licencji na dosiadananie (powożenie) koni.

§ 85. 1. Kto:

- 1) zapisuje do gonitw z płotami lub przeszkodami konia źle skaczącego,
- 2) nie przygotowuje się do gonitwy w czasie i w sposób określony w rozporządzeniu

— podlega karze upomnienia albo nagany.

2. Kto używa w gonitwach barw innych niż te, które zostały zarejestrowane

— podlega karze pieniężnej.

Rozdział 18

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne

§ 86. Komisja techniczna wszczyną postępowanie dyscyplinarne z urzędu albo na wniosek organizatora wyścigów, sędziego technicznego, właściciela konia, kierownika stajni, trenera, jeźdźca, dyżurnego lekarza weterynarii lub dyżurnego lekarza medycyny.

§ 87. 1. W przypadku potrzeby przeprowadzenia czynności wyjaśniających w postępowaniu dyscyplinarnym, przewodniczący komisji technicznej wyznacza do tych czynności jednego z jej członków.

2. Prowadzący czynności wyjaśniające bada wszelkie okoliczności potrzebne do bezstronnego wyjaśnienia sprawy, jak również zbiera środki dowodowe, w szczególności przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby korzysta z opinii biegłych.

3. Prowadzący czynności wyjaśniające sporządza protokół z przebiegu przesłuchania świadka. Protokół podpisuje prowadzący czynności wyjaśniające i świadek.

4. Prowadzący czynności wyjaśniające jest obowiązany umożliwić obwinionemu przed zakończeniem tych czynności sposobność wypowiedzenia się co do wszystkich zarzutów, jak również co do materiału dowodowego zebranego w sprawie. Okoliczności wskazane przez obwinionego, mające służyć odparciu zarzutu, powinien prowadzący czynności wyjaśniające sprawdzić w miarę możliwości, a zgłoszonych przez obwinionego świadków przesłuchać, jeżeli uzna, że zeznania tych świadków mogą mieć dla obrony obwinionego istotne znaczenie.

5. Odmowa obwinionego wypowiedzenia się w czasie przeprowadzania czynności wyjaśniających lub fizyczna niemożność przesłuchania go, trwająca do ukończenia dochodzenia, nie wstrzymuje dalszego toku sprawy.

Rozdział 19

Wymogi, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych

§ 88. 1. Organizator wyścigów konnych wydaje oficjalny program wyścigów konnych na poszczególne dni wyścigowe, w których rozgrywane są gonitwy.

2. Program powinien zawierać:

- 1) nazwę toru wyścigowego,
- 2) datę, godziny i kolejność rozgrywania poszczególnych gonitw,
- 3) wartość nagród za zajęcie poszczególnych miejsc w gonitwie,
- 4) szczegółowe warunki każdej gonitwy,
- 5) nazwę, płeć, maść i wiek koni zapisanych do poszczególnych gonitw oraz nazwę matki i ojca każdego z tych koni,
- 6) imiona i nazwiska albo nazwy właścicieli koni zapisanych do poszczególnych gonitw, nazwę stajni wyścigowej, w której są one trenowane, imiona i nazwiska trenerów oraz imiona i nazwiska jeźdźców (powożących),
- 7) wagę, którą ma nieść koń w gonitwie,
- 8) barwy wyścigowe właścicieli koni,
- 9) komunikaty i orzeczenia komisji technicznej,
- 10) inne informacje.

Rozdział 20

Kategoryzacja jeźdźców (powożących)

§ 89. Ustala się następujące kategorie jeźdźców (powożących):

- 1) uczeń jeździecki — jeździec (powożący), który nie wygrał 10 gonitw,
- 2) starszy uczeń jeździecki — jeździec (powożący), który wygrał od 10 do 24 gonitw,

- 3) praktykant jeździecki — jeździec (powożący), który wygrał od 25 do 49 gonitw,
- 4) kandydat dżokejski — jeździec (powożący), który wygrał od 50 do 99 gonitw,
- 5) dżokej — jeździec (powożący), który wygrał co najmniej 100 gonitw.

Rozdział 21

Przepis końcowy

§ 90. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *A. Balazs*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 sierpnia 2001 r. (poz. 1006)

Załącznik nr 1**SZCZEGÓŁOWY SPOSÓB USTALANIA GRUP I HANDIKAPÓW**

1. Ustala się dwa terminy przegrupowania koni:
 - 1) na sezon wiosenny przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego,
 - 2) na sezon letni po gonitwie „Derby” dla koni pełnej krwi angielskiej.
2. W przegrupowaniu na sezon wiosenny gonitwy pozagrupowe dzieli się na kategorie A i B, a grupowe — na I, II i III grupę.
3. Konie 3-letnie pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych gonitw w roku ubiegłym w następujący sposób:
 - 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A,
 - 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B,
 - 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy,
 - 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy,
 - 5) w III grupie znajdują się konie, które w ubiegłym roku nie wygrały gonitwy II grupy.
4. Konie 4-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 5-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych gonitw w ubiegłym roku w następujący sposób:
 - 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A,
 - 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B,
 - 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy, będąc w I grupie lub kategorii B,
 - 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy, będąc w II grupie lub I grupie,
 - 5) pozostałe konie zostają zakwalifikowane do III grupy,
 - 6) koń, który nie wygrał w ubiegłym roku samodzielnie gonitwy, zostaje przesunięty o jedną grupę niżej,
 - 7) koń pełnej krwi angielskiej oraz koń arabski czystej krwi, który wygrał sumę nagród równą lub wyższą od dwukrotnej wartości najniższej I nagrody kategorii A dla danej rasy, nie zostaje przegrupowany.
5. 3-letnie konie arabskie czystej krwi zaczynają biegać od dnia 1 maja w II grupie i do końca bieżącego roku będą przesuwać się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami.
6. Konie 2-letnie pełnej krwi angielskiej zaczynają biegać od dnia 1 czerwca w grupie II i do końca bieżącego roku będą przesuwać się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami.
7. W przegrupowaniu koni na sezon letni konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych nagród w sezonie wiosennym bieżącego roku (do dnia 2 lipca włącznie) w następujący sposób:
 - 1) wszystkie konie zostają przesunięte o jedną grupę niżej, z wyjątkiem:
 - a) koni, które wygrały gonitwę kategorii A,
 - b) koni, które wygrały sumę w wysokości najniższej nagrody kategorii A,
 - c) koni, które wygrały samodzielnie grupę niższą od tej, w której się znajdowały, z wyłączeniem koni kategorii A, które wygrały handicap grupowy,

- 2) podczas przegrupowania na sezon letni tworzy się IV grupę koni, które w sezonie wiosennym bieżącego roku nie wygrały gonitwy III grupy.
8. Konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi po wygraniu jednorazowo 30 000 zł zostają przegrupowane co najmniej do kategorii B, a po wygraniu jednorazowo 60 000 zł — do kategorii A (nie dotyczy handikapów).
9. Wszystkie gonitwy handikapowe wygrane w kraju i za granicą bez względu na wysokość nagrody przesuwają konia o jedną grupę, z wyjątkiem koni kat. A, które po wygraniu handikapu grupowego są traktowane jak konie, które wygrały grupę niżej. Przepis nie dotyczy koni wszystkich ras.
10. Handikap generalny prowadzony jest na bieżąco i ogłaszany w każdy poniedziałek w siedzibie Klubu. Koń jest ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, o ile w ubiegłym roku biegał przynajmniej dwa razy w sposób ważny. Koń, który nie był ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, zostanie w nim ujęty, jeśli biegał w bieżącym sezonie co najmniej dwa razy w sposób ważny. Po dniu „Derby” dla koni pełnej krwi angielskiej w handikapie generalnym zostaną ujęte tylko te konie, które w bieżącym sezonie biegały dwa razy w sposób ważny.

Załącznik nr 2

SKALA WAG NOSZONYCH PRZEZ KONIE

I. Skala wag w gonitwach płaskich

1. Wagi noszone obowiązujące w gonitwach dla koni pełnej krwi angielskiej i koni ras półkrwi:

- 1) 2-letnich do dnia 31 lipca — 56 kg, po dniu 31 lipca — 57 kg,
- 2) dla 2-letnich i starszych:
 - a) dla koni 2-letnich — 53 kg,

- b) dla koni 3-letnich — 61 kg,
- c) dla koni 4-letnich i starszych — 62 kg,

- 3) w gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla koni 3-letnich na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach obowiązuje waga 59 kg.

2. W innych gonitwach obowiązuje waga z następującej tabeli:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
do 1 600 m włącznie	3-letnie	52			54	55	56	57	58	59	60		
	4-letnie i st.	60			60	60	60	60	60	60	60		
do 2 400 m włącznie	3-letnie	50			52	53	54	55	56	57	58		
	4-letnie i st.	60			60	60	60	60	60	60	60		
ponad 2 400 m	3-letnie	50			52	53	54	55	56	56	57		
	4-letnie i st.	60			60	60	60	60	60	60	60		

3. 2-letnie klacze pełnej krwi angielskiej korzystają z 1 kg ulgi wagi.

4. Wałachy niosą wagę określoną dla ogierów.

5. Wagę, jaka obowiązuje w gonitwach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, stosuje się również wówczas, gdy do gonitwy nie zapisano koni któregośkolwiek z roczników lub po zapisaniu wycofano z gonitwy konie któregośkolwiek z roczników.

6. Ulgi wagi dla klaczy należy stosować również w przypadku, gdy do gonitwy przeznaczonej dla koni

różnej płci zapisano wyłącznie klacze lub gdy wszystkie zapisane ogiery i wałachy wycofano.

7. W gonitwach przeznaczonych dla koni arabskich czystej krwi na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach obowiązuje następujące wagi noszone:

- 1) dla koni 3-letnich — 58 kg,
- 2) dla koni 4-letnich — 59 kg,
- 3) dla koni 5-letnich i starszych — 62 kg.

8. W gonitwach przeznaczonych dla koni 3-letnich i starszych konie 3-letnie korzystają z 4 kg ulgi wagi.

II. Skala wag w gonitwach z płotami

1. Wagi noszone w gonitwach z płotami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni ras półkrwi:

Dystans	Wiek koni	Miesiące												
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
2 400 m	3 lata	—					63	64	64	65	66			
	3 lata i st.	—					—	—	—	63	64			
	4 lata	66					66	67	67	67	68			
	5 lat i st.	69					69	69	69	69	69			
2 500 m do 3 200 m	3 lata	—					63	64	64	65	66			
	3 lata i st.	—					—	—	—	62	63			
	4 lata	66					66	67	67	67	68			
	5 lat i st.	69					69	69	69	69	69			
powyżej 3 200 m	4 lata	66					66	66	66	67	67			
	5 lat i st.	69					69	69	69	69	69			

Klaczki 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

Klaczki 4—6-letnie otrzymują 2 kg ulgi wagi.

2. W gonitwach, w których mogą brać udział wyłącznie konie arabskie czystej krwi, obowiązuje następująca skala wagi we wszystkich sezonach i na wszystkich dystansach:

3. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi rasy pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

1) dla koni 4-letnich — 66 kg,

2) dla koni 5-letnich i starszych — 70 kg.

III. Skala wag w gonitwach z przeszkodami

1. Wagi noszone w gonitwach z przeszkodami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni ras półkrwi:

Dystans	Wiek koni	Miesiące												
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
do 4 200 m	3 lata	—					—	—	—	65	66			
	4 lata	63					63	64	66	66	67			
	5 lat	68					68	68	69	69	69			
	6 lat i st.	69					69	69	69	69	69			
powyżej 4 200 m	4 lata	62					62	64	64	64	65			
	5 lat	67					67	68	68	68	68			
	6 lat i st.	69					69	69	69	69	69			

Klaczki 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

2. W gonitwach, w których mogą brać udział wyłącznie konie arabskie czystej krwi, we wszystkich sezonach i na wszystkich dystansach konie 5-letnie i starsze niosą wagę 68 kg.

3. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi rasy pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

WYKAZ NIEDOZWOLONYCH ŚRODKÓW DOPINGUJĄCYCH

1. Niedozwolonymi środkami dopingującymi są:
- 1) substancje hormonalne i ich syntetyczne odpowiedniki,
 - 2) substancje przeciwzakaźne inne niż stosowane wyłącznie jako przeciwpasożytnicze,
 - 3) substancje przeciwgorączkowe, przeciwbólowe i przeciwzapalne,
 - 4) substancje cytotoksyczne,
 - 5) środki maskujące.
2. Za niedozwolone środki dopingujące uznaje się następujące substancje, jeżeli ich stężenie przekracza:
- 1) arsenik — 0,3 µg łącznej zawartości arsenu na 1 ml moczu,
 - 2) dwutlenek węgla — 37 milimoli dwutlenku węgla na 1 litr osocza krwi,
 - 3) sulfotlenek metylu — 15 µg sulfotlenku metylu na 1 ml surowicy krwi,
 - 4) DMSO — 1 µg sulfotlenku metylu na 1 ml surowicy krwi,
 - 5) hordenina — 80 µg hordeniny na 1 ml moczu lub 1 µg na 1 ml surowicy krwi,
 - 6) hydrokortyzon (kortyzol) — 1 µg hydrokortyzonu na 1 ml moczu,
 - 7) nandrolon — wolny i związany 5 α -estran-3 β , 17 α -diol do wolnego i związanego, 5(10)-estren-3 β , 17 α -diolu w moczu, w stosunku równym 1,
 - 8) kwas salicylowy — 750 µg kwasu salicylowego na 1 ml moczu lub 6,5 µg kwasu salicylowego na 1 ml surowicy krwi,
 - 9) testosteron — 0,02 µg wolnego i związanego testosteronu na 1 ml moczu pobranego od wałachów lub wolny i związany testosteron do wolnego i związanego epitestosteronu w moczu pobranym od klaczy, w stosunku równym 12,
 - 10) teobromina — 2 µg teobrominy na 1 ml moczu.